

**ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

**SPORT SUPREME JUDICIAL
COMMITTEE**

Λεωφ. Μακαρίου Αθλητικού Κέντρου, Έγκωμη 2400, Λευκωσία, Ταχ. Θυρίδα 24804, 1304 Λευκωσία, Τηλέφ.: 22-897000, Φαξ: 22-358891
Makario Athletic Centre Ave., Engomi 2400, Nicosia - Cyprus, P. O. Box 24804, 1304 Nicosia, Tel.: 22-897000, Fax: 22-358891

ΠΡΩΤΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Υποθ. Αρ. 1/2010

Ενώπιον:	ΞΕΝΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ	- ΠΡΟΕΔΡΟΥ
	ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΕΡΑΦΕΙΜ	- ΜΕΛΟΥΣ
	ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑ	- ΜΕΛΟΥΣ

Μεταξύ:

Μάκη Σαββίδη

Αιτητή

-και-

ΣΚΟΠΕΥΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ'ων η Αίτηση

Ημερ. 28 Σεπτεμβρίου 2010

Για τους Αιτητές:	Ο κ. Δ. Παπαχρυσοστόμου, Δικηγόρος
Για τους Καθ'ων η Αίτηση :	Ο κ. Γ. Χριστοφίδης, Δικηγόρος

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

1. Με προσφυγή ημερ. 10.2.2010 ο προσφεύγων Μάκης Ι. Σαββίδης, ως προσωπικός προπονητής του σκοπευτή Φειδία Μ. Σαββίδη («Ο Αθλητής»), ο οποίος ανήκει στην Σκοπευτική Ομοσπονδία Λεμεσού, διατεινόμενος περί ύπαρξης αθλητικής δικαστικής υπόθεσης μεταξύ αυτού και της Σκοπευτικής Ομοσπονδίας Κύπρου («ΣΚΟΚ» ή «Η Ομοσπονδία»), τούτης περιεχόμενης στις αποφάσεις τις Ομοσπονδίας που κοινοποιήθηκαν στους δικηγόρους του προσφεύγοντος στις 2.2.2010, ζητεί την ακύρωση «εκείνων των αποφάσεων που παρεμποδίζουν τον προσφεύγοντα να ασκεί με ουσιαστικό τρόπο τα καθήκοντα του σε σχέση με τον Φειδία Μ. Σαββίδη».

2. Με την προσφυγή του ο Αιτητής συγκεκριμενοποιεί ως επίμαχες τις αποφάσεις εκείνες ως αποτέλεσμα των οποίων:-

(α) Ο προσφεύγων ως προσωπικός προπονητής εμποδίζεται από του να συνοδεύει τον αθλητή στο εξωτερικό, με προσωπικά του έξοδα ασφαλώς, αφού η Ομοσπονδία «θα δηλώνει επίσημα τους αρχηγούς αποστολών/συνοδούς και ομοσπονδιακούς προπονητές που θα συνοδεύουν την Εθνική Ομάδα».

(β) Ο προσφεύγων ως προσωπικός προπονητής εμποδίζεται από του να προπονεί τον αθλητή αποκλειστικά αφού ο αθλητής είναι υποχρεωμένος να είναι «ενεργοποιημένος στο προπονητικό πρόγραμμα των εκάστοτε Ομοσπονδιακών προπονητών» και «δεν θα έχει δικαίωμα επιλογής στην Εθνική Ομάδα για συμμετοχή σε διεθνής αγώνες και δεν θα δικαιούται επιδότησης εάν δεν συμμετέχει στο πρόγραμμα των Ομοσπονδιακών προπονητών»,

3. Προχωρεί δε ο Αιτητής και παραθέτει γεγονότα και επισυνάπτει τα διάφορα έγγραφα που οδήγησαν στην καταχώρηση της παρούσας προσφυγής στην βάση των οποίων δικαιολογείται, κατά τον ισχυρισμό του ιδίου και το βάσιμο της.
4. Η Ομοσπονδία εγείρει προδικαστικές ενστάσεις. Εισηγείται ότι η ΑΔΕΑ δεν κέκτηται δικαιοδοσία εκδίκασης της παρούσας αφενός μεν επειδή ότι ο Αιτητής στερείται του απαιτούμενου έννομου συμφέροντος να προσφύγει δεδομένου ότι προπονητής του αθλητή ήταν άλλο πρόσωπο από τον Αιτητή και αφετέρου επειδή, η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη, δεδομένου ότι η απόφαση που προσβάλλεται είναι αποτέλεσμα της συνεδρίας του διοικητικού συμβουλίου της Ομοσπονδίας ημερ. 11.5.2009.

Γεγονότα

5. Τα γεγονότα της προσφυγής δεν αμφισβητούνται. Ο Αιτητής είναι πατέρας και προσωπικός προπονητής του αθλητή του Τραπ (σκοποβολής) Φειδία Μ. Σαββίδη, ο οποίος επί σειρά ετών μέχρι σήμερα διατελεί ως μέλος της Εθνικής Ομάδας Σκοποβολής. Ο αθλητής είχε πολλές συμμετοχές σε διεθνή αγώνες με αρκετές και σημαντικές διακρίσεις.
6. Σε αρκετές μάλιστα αποστολές του αθλητή τον συνόδευσε και ο Αιτητής. Τότε, δηλωνόταν ως προπονητής του αθλητή (προφανώς από πλευράς της

Ομοσπονδίας) και επομένως του επιτρεπόταν η ελεύθερη διακίνηση εντός των αγωνιστικών χώρων.

7. Ανατρέποντας την συνήθη πρακτική, στις 11.5.2009 η ΣΚΟΚ σε συνεδρία της απεφάσισε:-

(α) οι σκοπευτές που συγκαταλέγονται στην προεθνική ομάδα θα είναι υποχρεωμένοι να προπονούνται με τον κ. Παύλου. Σε περίπτωση που δεν προπονούνται δεν θα τους παραχωρούνται κουπόνια προπονήσεων.

(β) Εκτός από τα επίσημα στελέχη των εθνικών ομάδων, κανένα άλλο άτομο (γονέας, προσωπικός προπονητής ή άλλος συγγενής των σκοπευτών μελών των εθνικών ομάδων) να μπορεί να συνοδεύσει την επίσημη αποστολή της Ομοσπονδίας σε αγώνες εξωτερικού ... Τα άτομα που μπορούν να ταξιδεύουν μόνα τους εκτός αποστολής και η Ομοσπονδία δεν θα τους δηλώνει επίσημα».

8. Ο Αιτητής έλαβε γνώση της απόφασης αυτής και υπέβαλε σχετικό παράπονο στην Διεθνή Σκοπευτική Ομοσπονδία και στην Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας την 26.8.2009.
9. Περί τις 30.7.2009, για λόγους που δεν έχουν διασαφηνισθεί, ο αθλητής απέστειλε προς τον ΚΟΑ επιστολή ότι ο προσφεύγων Μάκης Φ. Σαββίδης είναι ο προσωπικός του προπονητής.
10. Ακολούθως και παρά την πιο πάνω, κατά αμφότερη παραδοχή των συνηγόρων, απόρριψη του αιτήματος του Αιτητή, ο δικηγόρος του, κ. Παπαχρυσόστομου στις 3.9.2009 απευθύνθηκε προς την ΣΚΟΚ, ως εξής:

«Εκ μέρους του πελάτη μας κ. Μάκη Σαββίδη εκ Λεμεσού, που είναι ο προσωπικός προπονητής του Αθλητή Φειδία Σαββίδη και με την ιδιότητα του αυτή παρακαλούμε όπως μας πληροφορήσετε κατά πόσον θα επιτρέπετε στον πελάτη μας με την ιδιότητα του ως προσωπικού προπονητή του Φειδία Σαββίδη (υπογράμμιση δική μας), να συνοδεύσει αυτόν σε κάθε επίσημη αποστολή της Ομοσπονδίας σε αγώνες εξωτερικού, παγκοσμίου ή ευρωπαϊκού επιπέδου...

Ο πελάτης μας επιθυμεί να συνοδεύει τον υιό του Φειδία Σαββίδη με την επίσημη ιδιότητα του προπονητή του, με δικά του έξοδα (υπογράμμιση δική μας) και να δηλώνεται επίσημα από την Ομοσπονδία

το γεγονός του, δηλαδή να ταξιδεύει εντός της αποστολής όπως τούτο έγινε κατ' επανάληψη στο παρελθόν...»

11. Λόγω παράλειψης απάντησης από την Ομοσπονδία ο κ. Παπαχρυσόστομου απέστειλε εκ νέου στις 29.9.2009 υπενθυμητική επιστολή. Ως αποτέλεσμα, η Ομοσπονδία απάντησε προς τον δικηγόρο του προσφεύγοντος στις 30.9.2009. Λόγω της καθοριστικής σημασίας που ενέχει η απάντηση στην προσφυγή, δεδομένου ότι άπτεται του ζητήματος του εκπρόθεσμου παραθέτουμε αυτούσιο το κείμενο της:-

«Θέλουμε να σας πληροφορήσουμε ότι έχουμε λάβει και τις δύο επιστολές σας ημερομηνίας 3 και 29 Σεπτεμβρίου 2009, αναφορικά με το θέμα το κ. Μάκη Σαββίδη και να σας αναφέρουμε ότι το θέμα των προσωπικών προπονητών σε γενικό πλαίσιο επανεξετάζεται (υπογράμμιση δική μας) από την Τεχνική Επιτροπή και το Διοικητικό συμβούλιο της Ομοσπονδίας μας. Αναμένεται ότι τελικές αποφάσεις (υπογράμμιση δική μας) θα ληφθούν μέχρι το τέλος του Δεκεμβρίου 2009 πριν την έναρξη της αγωνιστικής σαιζόν του 2010 οπότε και θα σας δώσουμε την αναγκαία πληροφόρηση. Εν τω μεταξύ ο αθλητής Φειδίας Σαββίδης θα συνεχίσει και οφείλει να ευρίσκεται υπό την εποπτεία του Ομοσπονδιακού προπονητή της ΣΚΟΚ (υπογράμμιση δική μας), κ. Κώστα Παύλου.»

12. Απαντώντας στην επιστολή της ΣΚΟΚ στις 6.10.2009 ο δικηγόρος του προσφεύγοντος σημείωνε μεταξύ άλλων ότι «ο αθλητής Φειδίας Σαββίδης θα συνέχιζε να είναι υπό την εποπτεία του Ομοσπονδιακού προπονητή της ΣΚΟΚ κ. Κώστα Παύλου, αλλά θα προπονείτο αποκλειστικά από τον προσωπικό του προπονητή Μάκη Σαββίδη (υπογράμμιση δική μας)».

13. Στις 2.2.2010 η ΣΚΟΚ απευθυνόμενη και πάλιν προς τον κ. Παπαχρυσόστομου, σχετικά με το θέμα των προπονητών, τον πληροφόρησε ότι η Τεχνική Υπηρεσία και το Διοικητικό Συμβούλιο της Ομοσπονδίας πήρε μια σειρά αποφάσεων για τον εν λόγω θέμα. Σχετικές είναι οι κάτωθι αποφάσεις:-

«Σκοπευτής ο οποίος δεν θα είναι ενεργοποιημένος με το προπονητικό πρόγραμμα των εκάστοτε Ομοσπονδιακών προπονητών δεν θα έχει δικαίωμα επιλογής στην εθνική ομάδα για συμμετοχή σε διεθνείς αγώνες.

Θα επιδοτούνται μόνο τα μέλη της προεθνικής ομάδας που θα συμμετέχουν στο πρόγραμμα των προπονητών. Μέλη της εθνικής ομάδας που δεν συμμετέχουν στο πρόγραμμα των Ομοσπονδιακών προπονητών δεν θα έχουν δικαίωμα επιδοτήσεων.

Η ομοσπονδία, για σκοπούς συμμετοχής και διαπίστευσης σε διεθνής αγώνες εξωτερικού (που διεξάγονται υπο την αιγίδα της ISSF), θα δηλώνει επίσημα ΜΟΝΟΝ τους αρχηγούς αποστολών / συνοδούς και Ομοσπονδιακούς προπονητές που θα συνοδεύουν την εθνική ομάδα

Μέλη των προεθνικών ομάδων οι οποίοι είναι ενεργοποιημένοι στα προγράμματα των Ομοσπονδιακών προπονητών, θα μπορούν εφόσον το επιθυμούν να προπονούνται εκτός των ωρών των επίσημων προγραμμάτων των Ομοσπονδιακών προπονητών, με άλλο προπονητή της αρεσκείας τους».

14. Τέλος, στην προτελευταία παράγραφο της ίδιας επιστολής η ΣΚΟΚ ενημέρωνε τον κ. Παπαχρυσόστομο ότι **«οι πιο πάνω αποφάσεις έχουν θεσπιστεί ως Εσωτερικοί Κανονισμοί της Ομοσπονδίας και θα συμπεριληφθούν στην Προκήρυξη του Πρωταθλήματος» (υπογράμμιση δική μας).**
15. Για όποια αξία τούτο έχει, οι πιο πάνω αποφάσεις φαίνεται να ήταν το αποτέλεσμα της Συνεδρίας της Τεχνικής και Οικονομικής επιτροπής που έλαβε χώρα στις 21.12.2009 στην Χοιροκοιτία, μολονότι το τελικό κείμενο των πρακτικών φαίνεται να συνετάχθη στις 7.1.2010.
16. Ακολούθησε η καταχώρηση της παρούσας προσφυγής ενώπιον της Επιτροπής στις 10.2.2010 με την οποία ως πιο πάνω αναφέρθηκε ο προσφεύγων αιτείται την ακύρωση *«εκείνων των αποφάσεων που παρεμποδίζουν τον προσφεύγοντα να ασκεί με ουσιαστικό τρόπο τα καθήκοντα του σε σχέση με τον Φειδία Μ. Σαββίδη».*
17. Μάλιστα στις 16.2.2010 η Ομοσπονδία προχώρησε στην έκδοση της σχετικής Προκήρυξης και των Κανονισμών Πρωταθλήματος 2010 για τα αθλήματα ΤΡΑΠ-ΣΚΗΤ-ΔΙΠΛΟ ΤΡΑΠ-UNIVERSAL TRENCH. Σε αυτούς περιλαμβάνονται σχεδόν ταυτόσημα υπό τις παραγράφους 9-11 και 14 οι αποφάσεις της ΣΚΟΚ ημερ. 21.12.2009, οι οποίες κοινοποιήθηκαν στον δικηγόρο του προσφεύγοντα στις 2.2.2010 με την ως άνω αναφερόμενη απαντητική επιστολή.
18. Μετά δε την καταχώρηση της παρούσας, στις 2.3.2010, ο αθλητής υπέγραψε σχετικό έντυπο με το οποίο δήλωνε τον κ. Alberto Amidei ως προπονητή του.

Εκπρόθεσμο

19. Όπως έχει ήδη αναφερθεί πιο πάνω, η Ομοσπονδία μέσω του δικηγόρου της κ. Χριστοφίδη, διατείνεται ότι η παρούσα προσφυγή είναι εκπρόθεσμη κατά παράβαση του **Άρθρου 10(2) του Περί ΚΟΑ Νόμου**. Οι αποφάσεις οι οποίες προσβάλλονται, ισχυρίζεται ο κ. Χριστοφίδης ήταν το αποτέλεσμα της συνεδρίασης της Ομοσπονδίας ημερ. 11.5.2009 για την οποία ο Αιτητής έλαβε γνώση και υπέβαλε σχετικό παράπονο στην Διεθνή Σκοπευτική Ομοσπονδία και την Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας την 26.8.2009. Όσον δε αφορά την Διεθνή Σκοπευτική Ομοσπονδία αυτή φαίνεται να απάντησε αρνητικά με επιστολή της ημερ. 25.9.2009.
20. Προχωρεί δε ο κ. Χριστοφίδης και υποβάλλει ότι η οποιαδήποτε μεταγενέστερη επιστολή ή απόφαση ή πρακτικά της Ομοσπονδίας αποτελεί απλά επιβεβαίωση της προηγούμενης απόφασης της Ομοσπονδίας ημερ. 11.5.2009 και ως εκ τούτου θα πρέπει να απορριφθεί. Παρέπεμψε μάλιστα στην πολύ πρόσφατη απόφαση της Επιτροπής στην **Υποθ. Αρ. 9/2007, ΣΕΠ Λάρνακας ν. ΚΟΠΑΛ, ημερ. 25.5.2010**.
21. Ο κ. Παπαχρυστόμου απαντώντας στην θέση περί εκπρόθεσμου επέβαλλε ότι η παρούσα προσφυγή στρέφεται κατά των αποφάσεων εκείνων που του κοινοποιήθηκαν με την επιστολή της Ομοσπονδίας ημερ. 2.2.2010 και αφορά τις αποφάσεις που λήφθηκαν στις 21.12.2009 (υπογράμμιση δική μας).
22. Επιπλέον, σημείωσε ότι η σχετική επιστολή της Ομοσπονδίας ημερ. 2.2.2010 ακολούθησε την προηγούμενη επιστολή της Ομοσπονδίας ημερ 30.9.2009 στην οποία η Ομοσπονδία απαντώντας στις επιστολές του δικηγόρου του προσφεύγοντος ημερ. 3.9.2009 και 29.9.2009 τον ενημέρωνε ότι σ' ότι αφορά «**το θέμα των προσωπικών προπονητών σε γενικό πλαίσιο επανεξετάζεται**» και «**αναμένεται ότι τελικές αποφάσεις για το εν λόγω θέμα, θα ληφθούν μέχρι το τέλος του 2009 πριν την έναρξη της αγωνιστικής σαιζόν του 2010 οπότε και θα εδίνετο η αναγκαία πληροφόρηση**».
23. Έχοντας κατά νούν τα πιο πάνω, καθίσταται αναγκαία η διακρίβωση της σχετικής ημερομηνίας της αμφισβητούμενης πράξης «**ως εναρκτήριο χρονικό σημείο της προθεσμίας και όχι μόνο ως ενέργεια τελειώνουσα την πράξη**» (βλ. **Αντώνης Παπαντωνίου ως Διαχειριστής της Περιουσίας της Αθηνάς Παπαντωνίου κ.α ν. Δήμου Λευκωσίας Υπόθεση Αρ. 2078/2006, ημερ. 19.4.2010**).
24. Είναι στα πλαίσια διακρίβωσης της σχετικής ημερομηνίας καθ' ην ανεφύην η διαφορά που θα πρέπει ακριβώς να εξεταστεί και νομικό αποτέλεσμα, της επιστολής της Ομοσπονδίας ημερ. 2.2.2010 και κατ' επέκταση κατά πόσον δημιουργεί τέτοια

έννομα αποτελέσματα ώστε να θεωρηθεί **ως εκ νέου καθορισμός του εναρκτήριου χρονικού σημείου της προθεσμίας**.

25. Πρώτον, αφ' ης στιγμής δεν προβλέπεται από το οικείο καταστατικό και κανονισμούς η οποιαδήποτε διαδικασία η οποία θα μπορούσε υπό τις περιστάσεις να ενεργήσει ως αναστολή παρέλευσης του απαιτούμενου χρόνου από της έκδοσης των επίδικων αποφάσεων όπως λ.χ. καταχώρηση ένστασης κατά της απόφασης (όπως τυγχάνει σε περιπτώσεις απαλλοτριώσης γης), **εναρκτήριο χρονικό σημείο της προθεσμίας**, κατά γενικό κανόνα, δεν μπορεί να είναι άλλο από τον χρόνο κατά τον οποίο ανεφύην η διαφορά.
26. Εφόσον λοιπόν στην προκειμένη περίπτωση δεν υφίσταται η οποιαδήποτε νομοθετική ρύθμιση παρέχουσα δικαίωμα επανεξέτασης, εξ' αντικειμένου το αίτημα του προσφεύγοντος για επανεξέταση αποτελεί ένα απλό «**αίτημα θεραπείας**» ή «**χαριστική προσφυγή**». (βλ. **Κοσμά Μαυρουδή κ.α ν. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Εφόρου Φόρου Προστιθέμενης Αξίας κ.α. , Υπόθεση αρ. 1482/99, ημερ. 10/07/2002**).
27. Σχετική είναι επίσης η **Σάββας Πηλακούτα ν. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.α., Υποθ. Αρ. 875/2005, ημερ. 10.7.2008**, όπου ο έντιμος Δικαστής **Σ. Ναθαναήλ**, σημείωσε τα εξής:-

«Επιβεβαίωση της θέσης αυτής υπάρχει και στην υπόθεση **Larkos v. Republic** (1987) 3 C.L.R. 2189, σελ. 2199 και 2203-2204, όπου εξηγείται ότι οποτεδήποτε ο διοικούμενος χρησιμοποιεί το εκ του νόμου παρεχόμενο δικαίωμα επανεξέτασης («*review and revision procedure*»), τότε η διαδικασία εξέτασης δεν θεωρείται ως συμπληρωθείσα μέχρι την τελική απόφαση επί του θέματος. Βεβαίως, εδώ, δεν επέταξε η νομοθεσία την υποβολή ένστασης ως προϋπόθεση για την καταχώρηση προσφυγής. Δεν παύει όμως να είναι νομοθετική ρύθμιση παρέχουσα τη δυνατότητα αυτή στον διοικούμενο και δεν μπορεί η διοίκηση να αντλεί επιχειρήματα προς την αντίθετη κατεύθυνση. Διάφορη είναι η κατάσταση πραγμάτων όταν η ζητούμενη επανεξέταση δεν αποτελεί παρά απλό «**αίτημα θεραπείας**» ή «**χαριστική προσφυγή**». Τότε η προθεσμία των 75 ημερών δεν αναστέλλεται ούτε διακόπτεται (**Cyprus Bureau of Shipping v. Υπουργού Οικονομικών** (2000) 3 A.A.Δ. 491).

28. Δεύτερο, όπως γίνεται αντιληπτό το σχετικό **Άρθρο 10(2) του Νόμου** προσδιορίζει ως **καθοριστικό χρονικό στοιχείο** την ημερομηνία κατά την οποία δημιουργήθηκε ή προκλήθηκε η **αθλητική διαφορά**. Όπως χαρακτηριστικά

αναφέρεται στην Υπ. Αρ. 10/2002, Χάρη Παρσεκιάνη ν. ΚΟΠΑΛ κ.α., ημερ. 20.2.2003:-

«Σύμφωνα με το Άρθρο 10(2) των περί ΚΟΑ Νόμων, προσφυγή ενώπιον της ΑΔΕΑ ασκείται εντός 15 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία δημιουργείται η διαφορά ή, με την άδεια του Οργανισμού, ανά πάσα στιγμή σε περίπτωση ανακάλυψης παρατυπίας. Προσφυγή η οποία καταχωρείται μετά την πάροδο των 15 ημερών είναι εκπρόθεσμη και δεν μπορεί να εξετασθεί από την ΑΔΕΑ.»

29. Νοείται βεβαίως ότι η πιο πάνω θέση τελεί υπό την αίρεση της καλά θεμελιωμένης αρχής του διοικητικού δικαίου ότι, όπου η πράξη δεν είναι δημοσιευτέα η προθεσμία αρχίζει από την ημερομηνία που αυτή περιήλθε στην γνώση του αιτητή. Όπως αναφέρεται στην απόφαση της ολομέλειας στην **Ακίνητα Λούλλας Ιωαννίδου Λτδ ν. Εφόρου Φόρου Εισοδήματος, (2001) 3B ΑΑΔ 1011, Αναθ. Έφ. 2824**, με αναφορά στο σύγγραμμα του **Δ.Θ. Τσάτσου "Η Αίτησης Ακυρώσεως Ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας"**, «πλήρης είναι η γνώση η οποία επιτρέπει εις τον ενδιαφερόμενον να διαγνώσει με βεβαιότητα και ακρίβεια την υλική ή την ηθική ζημιά την οποία υφίσταται από την δημοσιευόμενη ή κοινοποιούμενην πράξη».
30. Στην υπό κρίση περίπτωση η ΣΚΟΚ σε συνεδρία του Διοικητικού της Συμβουλίου ημερ. 11.5.2009 έλαβε τις επίδικες αποφάσεις. Ο Αιτητής φαίνεται να έλαβε γνώση των αποφάσεων αυτών, σε κάποιο χρόνο ο οποίος δεν μας διασαφηνίστηκε, ώστε να υποβάλει παράπονο προς την Διεθνή Σκοπευτική Ομοσπονδία και στην Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας την 26.8.2009. Το ότι ο Αιτητής έλαβε γνώση των επίδικων αποφάσεων που ελήφθησαν στις 11.5.2009 είναι παραδεκτό από τον κ. Παπαχρυσόστομο. Το ίδιο μάλιστα το περιεχόμενο της επιστολής παραπόνου που υπέβαλε ο προσφεύγων προς την Διεθνή Σκοπευτική Ομοσπονδία δεν αφήνει περιθώρια αμφιβολίας ότι ο Αιτητής έλαβε τέτοια γνώση ώστε να διαγνώσει με βεβαιότητα και ακρίβεια την «υλική και ηθική του ζημιά».
31. Καθίσταται επομένως σαφές ότι η αθλητική διαφορά, με τον τρόπο που την περιέγραψε ο κ. Παπαχρυσόστομο, ανεφύην στις 11.5.2009 και περιήλθε στην γνώση του Αιτητή έκτοτε. Ο Αιτητής όμως αντί να προωθήσει την υπόθεση του προχωρώντας στην καταχώρηση προσφυγής ενώπιον της ΑΔΕΑ, της μόνης και νομότυπα ορθής διαδικασίας προσβολής της απόφασης της ΣΚΟΚ, φαίνεται να επέλεξε την καταχώρηση παραπόνου στην Διεθνή Σκοπευτική Ομοσπονδία και στην Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας την 26.8.2009.
32. Τρίτο, διαπιστώνουμε ότι ούτε η επιστολή του δικηγόρου του προσφεύγοντος προς την ΣΚΟΚ, ημερ. 3.9.2009 φαίνεται να διαφοροποιεί τα πράγματα για τον Αιτητή.

Εκτός του ότι πρόκειται για ένα απλό αίτημα θεραπείας (βλ. *Punting Transports Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας κ.α., (2001) 3B AAD 737*) είναι φανερό ότι δεν προσέθεσε τα οποιαδήποτε νομικά ή πραγματικά γεγονότα τα οποία θα αλλοίωναν κατά τα άλλα το νομικό ή πραγματικό, καθεστώς της ληφθείσας την 11.5.2009 απόφασης. Δεν διαπιστώνεται δηλαδή ότι η δεύτερη και προσβαλλόμενη απόφαση να λήφθηκε ύστερα από νέα έρευνα που να λήφθηκαν υπόψη νέα στοιχεία που, που έστω και αν προϋπήρχαν, ήταν άγνωστα ή/και δεν λήφθηκαν υπόψη ενωρίτερα. Ούτε βεβαίως και τέθηκε το οποιοδήποτε νέο νομικό ή πραγματικό στοιχείο με το οποίο θα μπορούσε εξ' αντικειμένου να δικαιολογήσει την διεξαγωγή νέας έρευνας (βλ. *Πέτρος Θεοδοσίου v. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, (1999) 3 AAD 689, Αναθ. Έφ. 2413*)

33. Τέταρτο, αρνητική είναι ομοίως και η απάντηση μας στο ουσιαστικό ερώτημα κατά πόσον, οι αποφάσεις της ΣΚΟΚ που λήφθηκαν στις 21.12.2009 και κοινοποιήθηκαν στον δικηγόρο του Αιτητή με επιστολή της Ομοσπονδίας ημερ. 2.2.2010, αποτελούν νέα εκτελεστή πράξη στην οποία ενσωματώθηκε η προγενέστερη ληφθείσα την 11.5.2009 απόφαση. Κατά την άποψη οι αποφάσεις που λήφθηκαν στις 21.12.2009 αποτελούν απλά βεβαιωτικές των προηγούμενων.
34. Κατατοπιστικότατο είναι το πιο κάτω, εκτενέστατο απόσπασμα από την απόφαση της πλειοψηφίας στην *Αρζιμήδης Ζιπης v. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Υπουργείου Γεωργίας και Φυσικών Πόρων, (1998)3 AAD 394, Αναθ. Έφ. Αρ. 2082*, όπου ο έντιμος Δικαστής κ. Καλλής αναφέρει τα εξής:-

«Αποτελεί πάγια θέση της νομολογίας μας ότι οι βεβαιωτικές πράξεις δεν είναι πράξεις εκτελεστές διότι δεν περιέχουν οποιαδήποτε επιταγή αλλά βεβαιούνται απλώς η εμμονή της "διοικήσεως εις προγενεστέραν επιταγήν". Για να είναι νεώτερη πράξη βεβαιωτική προγενεστέρας απαιτείται:

- (α) Ταυτότητα της Αρχής που έχει εκδώσει και τις δύο πράξεις.
- (β) Ταυτότητα του προσώπου ή των προσώπων στα οποία αφορούν οι πράξεις.
- (γ) Ταυτότητα της νομίμου διαδικασίας.
- (δ) Ταυτότητα της πραγματικής αιτιολογίας και των δύο πράξεων.
- (ε) Ταυτότητα του διατακτικού.

(Βλ. Τσάτσου, "Αίτησις Ακυρώσεως", Έκδοση Τρίτη, σελ. 131-132 - Βλ. και *Pieris v. Republic* (1983) 3 C. L.R. 1054, 1062, 1063 - απόφαση της Ολομέλειας).

Η ενσωμάτωση εκτελεστής πράξης σε άλλη εκτελεστή πράξη επέρχεται “οσάκις ασκείται κατά ταύτης” η λεγόμενη ενδικοφανής ιεραρχική προσφυγή, όπως π.χ. αίτηση αναθεώρησης “θεσπιζόμενη ειδικώς υπό του Νόμου” για το συγκεκριμένο θέμα οπότε “η καθ’ ης η αίτησις αναθεωρήσεως, πράξις ενσωματούται εις την κατ’ αναθεώρησιν εκδιδομένην. Το αυτό ισχύει και επί πράξεως, καθ’ ης ησκήθη ένστασις νόμω προβλεπομένη, και ήτις ενσωματούται εις την επί της ενστάσεως εκδιδομένην. Επίσης ενσωματούται η πράξις πρωτοβαθμίου διοικητικού οργάνου κατόπιν προσφυγής, κατά νόμον ασκουμένης ενώπιον δευτεροβαθμίου, εις την απόφασιν του τελευταίου, ως λ.χ. γνωμοδότησις ανακριτικού συμβουλίου κατά τον νόμον περί καταστάσεως αξιωματικών: 799(55).”

Αλλά και όταν δεν πρόκειται για νεώτερη πράξη που έχει εκδοθεί μετά από ενδικοφανή προσφυγή ή ένσταση κλπ. που προβλέπεται από ειδική διάταξη, επέρχεται ενσωμάτωση μιας πράξης στην νεώτερη, όταν η τελευταία εκδόθηκε μετά από νέα ουσιαστική έρευνα της υπόθεσης “επί του αυτού αντικειμένου ανεξαρτήτως του αν έχη το αυτό ή διαφόρον περιεχόμενον” (Βλ. Πορίσματα Νομολογίας, πιο πάνω, σελ. 242).

Πράξη η οποία περιέχει επιβεβαίωση προηγούμενης δεν είναι εκτελεστή, εκτός αν λήφθηκε ύστερα από νέα έρευνα και λήφθηκαν υπόψη νέα στοιχεία που, έστω και αν προϋπήρχαν, ήταν άγνωστα ή/και δεν λήφθηκαν υπόψη ενωρίτερα (Βλ. Σιακαλλής ν. Δημοκρατίας (1994) 3 Α.Α.Δ. 519, 523, Κωνσταντίνου ν. Δημοκρατίας, (1996) 3 Α.Α.Δ. 474.)

Το τί αποτελεί νέα έρευνα το πραγματεύεται ο Μιχ. Δ. Στασινόπουλος ως πιο κάτω στο σύγγραμμα του “Δίκαιον των Διοικητικών Διαφορών”, Έκδοση Τέταρτη, σελ. 176:

“Πότε υπάρχει νέα έρευνα - Πότε υπάρχει νέα έρευνα, είναι ζήτημα πραγματικόν. Θεωρείται όμως γενικώς νέα έρευνα η λήψις υπ’ όψιν νέων ουσιαδών νομικών ή πραγματικών στοιχείων, κρίνεται δε αυστηρώς το χρησιμοποιηθέν νέον υλικόν, διότι δεν πρέπει ο απολέσας την προθεσμίαν διά την προσβολήν μιας εκτελεστής πράξεως, να δύναται να καταστρατηγή την προθεσμίαν ταύτην δια της δημιουργίας νέας πράξεως, η οποία εξεδόθη κατ’ επίφασιν μεν κατόπιν νέας ερεύννης, κατ’ ουσίαν όμως επί τη βάσει των αυτών στοιχείων. Ούτω, δεν θεωρείται νέα έρευνα η παραπομπή της υποθέσεως εκ νέου εις συμβούλιον, προς εξέτασιν από νομικής

αποκλειστικώς πλευράς ή η παραπομπή προς γνωμάτευσιν εις το νομικόν συμβούλιον ή η επίκλησις άλλης νομικής διατάξεως εκτός εκείνης εφ' ης είχε στηριχθή η αρχική πράξις, εφ' όσον δεν γίνεται επίκλησις και νέως πραγματικών στοιχείων.

Νέα έρευνα υπάρχει ιδίως εάν, πρό της εκδόσεως της νεωτέρας πράξεως, λαμβάνη χώραν εξέτασις στοιχείων κρίσεως νεωστί προκυπτόντων ή προϋπαρχόντων μεν αλλά τέως αγνώστων, άπινά νυν λαμβάνονται προσθέτως διά πρώτην φοράν υπ' όψιν. Ομοίως, νέαν έρευναν συνιστά η διενέργεια αυτοψίας ή η συλλογή συμπληρωματικών επί της υποθέσεως πληροφοριών.”

(Βλ. και **Varnava v. Republic** (1968) 3 C.L.R. 566)

Στο πιο πάνω σύγγραμμα του Θ. Τσάτσου το θέμα της νέας έρευνας τίθεται ως πιο κάτω στις σελ. 136-138:

“Η εν τη πράξει βεβαίωσις, ότι εγένετο νέα έρευνα δεν αρκεί. Η τοιαύτη κρίσις της διοικήσεως δεν δεσμεύει το Συμβούλιον της Επικρατείας, το οποίον είναι μόνον αρμόδιον ν' αποφασίση κατά πόσον η αίτησις ακυρώσεως είναι τύποις παραδεκτή. Το Συμβούλιον της Επικρατείας δηλαδή οφείλει να εξετάση κατά πόσον διεξήχθη νέα έρευνα της υποθέσεως, δικαιολογούσα τον χαρακτηρισμόν της μετά ταύτην εκδοθείσης πράξεως, ως πράξεως νέας και ως εκ τούτου εκτελεστής, περί την ταυτότητα του περιεχομένου της προς την επιβεβαιουμένην πράξιν.

... ..

Δεν αποτελεί όμως νέαν έρευναν ικανήν να καταστήση την βεβαιωτικήν πράξιν προσβλητήν οιαδήποτε μεταγενεστέρα της βεβαιουμένης πράξεως έρευνα, απολήξασα εις συμπλήρωσιν της αρχικής αιτιολογίας, εφ' όσον α) δεν ανατρέπεται εκ ταύτης η προηγούμενη εν όλω και β) παρά πάσαν προσθήκην ή μερικήν μεταβολήν προκύπτει, ότι η διοίκισις εξακολουθεί πράγματι να κρίνη ότι η αρχική αιτιολογία ήτο επαρκής. Εν τη περιπτώσει όμως ταύτη η κρίσις της διοικήσεως, ότι η αρχική της βεβαιουμένης πράξεως αιτιολογία ήτο επαρκής, απαιτείται να είναι ειλικρινής. Απλή βεβαίωσις, ότι εξακολουθεί να κρίνη την αρχικήν αιτιολογίαν ως επαρκή παρ' ότι αποδεικνύεται, ότι αύτη ήτο προφανώς ανεπαρκής, δεν εμποδίζει την προσβολήν της κατά τα λοιπά στοιχεία βεβαιωτικής πράξεως, της οποίας η αιτιολογία κατόπιν νέας ερεύνης συνεπληρώθη.”

(Βλ. και Πορίσματα Νομολογίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, 1929-1959, σελ. 241: “Νέα έρευνα υπάρχει εάν, πρό της εκδόσεως της νεωτέρας

πράξεως, λαμβάνη χώραν εξέτασις νεωστί προκυπτόντων, ή προϋπαρχόντων μεν αλλά τέως αγνώστων κυρίων στοιχειών κρίσεως, άτίνα νυν λαμβάνονται προσθέτως υπ' όψιν").»

35. Αναγόμεστε επομένως στο συμπέρασμα ότι η επιστολή ημερ. 2.2.2010 και το περιεχόμενο της αντανakλούσε την εμμονή της Ομοσπονδίας στην θέση της. Η δε αναφορά της ότι **«το θέμα των προσωπικών προπονητών σε γενικό πλαίσιο επανεξετάζεται»** και **«αναμένεται ότι τελικές αποφάσεις για το εν λόγω θέμα, θα ληφθούν μέχρι το τέλος του 2009»**, στην επιστολής της ΣΚΟΚ 30.9.2009, δεν διαφοροποιεί τα πράγματα.

36. Το ζητούμενο δεν είναι η λανθασμένη ή μη αναφορά ή κατηγοριοποίηση της Ομοσπονδίας στην εν λόγω επιστολή σε ενδιάμεσες ή τελικές αποφάσεις αλλά το αποτέλεσμα της ίδιας της πράξης αναθεώρησης και κατά πόσον αυτή αλλοίωσε με τον τρόπο που αναφέρθηκε πιο πάνω το καθεστώς της προηγούμενης πράξης της ΣΚΟΚ και δη των αποφάσεων της με την διεξαγωγή νέας ουσιαστικής έρευνας.

37. Όπως λέχθηκε στην **Πέτρος Θεοδοσίου (πιο πάνω)** **«η αναζήτηση της γνώμης των νομικών συμβούλων την ορθότητα της ληφθείσας απόφασης, δεν συνιστά αφ' εαυτής νέα έρευνα»**. Ομοίως, στην παρούσα η εκ νέου συζήτηση των προηγούμενων αποφάσεων με την ανάμειξη ενδεχομένως επιπλέον προσώπων δεν συνιστά νέα έρευνα.

38. Πέμπτο, όσο αφορά την θέση του κ. Παπαχρυσοστόμου ότι η διοίκηση έχει καθήκον να ενεργεί με καλή τη πίστη και ότι ουσιαστικά με την επιστολή της ημερ. 30.9.2009 δημιούργησε συγκεκριμένες προσδοκίες στον Αιτητή, σημειώνουμε ότι **«δεν έχουμε στην προκειμένη περίπτωση δήλωση ή παράσταση ή άλλη συμπεριφορά της διοίκησης προς οποιαδήποτε κατεύθυνση και καμιά δέσμευσή της που θα ήταν δυνατό να δημιουργήσει ζήτημα αντιφατικής δράσης ή έννομης προσδοκίας ως στοιχείο της άποψης πως πάσχει η διοικητική ενέργεια κατά την αρχή της καλής πίστης»** (βλ. **Δημήτρης Καρατζάς ν. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω της Κεντρικής Τράπεζας Κύπρου, (2000) 3 ΑΑΔ 480, Αναθ. Έφ. 2344, ημερ.25.9.2000**).

39. Όπως τονίστηκε από την ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Δημήτρης Καρατζάς (πιο πάνω)**:-

«Σε σχέση τώρα με την καλή πίστη ή, στο ίδιο πλαίσιο, της έννομης προσδοκίας που επικαλούνται οι εφεσείοντες. Προκύπτει και από τη βιβλιογραφία και τη νομολογία στην οποία παρέπεμψαν οι εφεσείοντες πως μπορεί να τίθεται ζήτημα τέτοιας προσδοκίας ή γενικότερα κακής

πίστης ή αντιφατικής συμπεριφοράς της διοίκησης όταν με τη στάση της δημιούργησε ορισμένη εντύπωση ως προς τον τρόπο χειρισμού ορισμένου θέματος. Δεν είναι σε καμιά περίπτωση αντιφατική ή γενικότερα κακόπιστη ή καταλυτική έννομων προσδοκιών αυτή καθ' εαυτή η άσκηση εξουσίας προς ουσιαστική ρύθμιση ορισμένου θέματος, όταν η διοίκηση έχει εκ του νόμου εξουσία νέων ρυθμίσεων. Σε τέτοια περίπτωση, κάθε υφιστάμενη ρύθμιση και, κατά συνέπεια, κάθε επίπτωσή της, ευνοϊκή ή δυσμενής για τα πρόσωπα στα οποία αφορά, διαρκεί ενόσω δεν διαφοροποιείται, κατά τη δυναμική που ενυπάρχει, σύμφωνα με την εξουσιοδότηση που παρέχει ο νόμος. Όπως παρατηρεί ο Δαγτόγλου σε ένα σημείο του αποσπάσματος που επικαλέστηκαν οι εφεσείοντες,

“η επιδίωξη δημόσιου συμφέροντος στους διαρκώς μεταβαλλόμενους και διεθνώς επηρεαζόμενους όρους της οικονομικής κυρίως ζωής επιβάλλει την ευελιξία, προσαρμοστικότητα και δυνατότητα της διοίκησης να μεταβάλλει πορεία, όπου το κρίνει αναγκαίο”.

(Βλ. επίσης *Garner's* (ανωτέρω) σελ. 200 - 211 κάτω από την επικεφαλίδα “*Fettering freedom as to exercise of powers by estoppel*”, *Jurgen Scharze European Administrative Law* έκδοση 1992 σελ. 1079 κ.επ. κάτω από τον τίτλο *Self-binding by the Authorities and the Protection of Legitimate Expectations* και *Stephen Weatherill & Paul Beaumont, EU Law*, 3η έκδοση 290 κ.επ. κάτω από τον τίτλο “*Legitimate Expectations*”)».

40. Τέλος σημειώνουμε ότι, εκ των πραγμάτων όταν ο κ. Παπαχρυσόστομου απευθύνθηκε στην ΣΚΟΚ με την επιστολή του ημερ. 3.9.2009 είχε ήδη εκπνεύσει κατά πολύ η επιτρεπόμενη εκ του **Άρθρου 10(2) του Νόμου** προθεσμία για υποβολή προσφυγής κατά της απόφασης ημερ. 11.5.2009. Επομένως, ο δικηγόρος του αιτητή δεν είχε άλλη επιλογή παρά να αποπειραθεί να ανατρέψει τον μέχρι εκείνης της στιγμής λανθασμένο, προφανώς από μέρους του πελάτη του, χειρισμό της υπόθεσης. Δυστυχώς για τον προσφεύγοντα η προσπάθεια αυτή εν τέλει απέτυχε.
41. Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω καταλήγουμε συνακόλουθα ότι, η *αθλητική διαφορά* στην οποία έκανε αναφορά ο κ. Παπαχρυσόστομου πραγματευόμενος την απαντητική επιστολή επιστολής ΣΚΟΚ ημερ. 2.2.2010 ήταν ήδη γνωστή στον Αιτητή από τις 11.5.2009 και δεν δημιούργησε οποιαδήποτε νέα απόφαση ή διαφορά μέσα στην έννοια του **Άρθρου 10(2) του Νόμου** βλ. *Υποθ. Αρ. 7/95, Ορφέας Λευκωσίας κ.α. ν. ΚΟΠ, ημερ. 11.9.1995*).

42. Με δεδομένο λοιπόν ότι η προσφυγή επιτίθεται κατά των αποφάσεων εκείνων που κοινοποιήθηκαν στον Αιτητή στην επιστολή της ΣΚΟΚ ημερ. 2.10.2010 κρίνουμε αυτήν ως εκπρόθεσμη. Παρότι και ως τέτοια την απορρίπτουμε, προχωρούμε και εξετάζουμε το ζήτημα του έννομου συμφέροντος, ειδικότερα ενόψει των αναφορών στις αγορεύσεις των ευπαίδευτων συνηγόρων σε σχέση με το θέμα.

Έννομο συμφέρον

43. Ως προς το εγερθέν ζήτημα του έννομου συμφέροντος, ο κ. Χριστοφίδης υπέβαλε ότι, ο Αιτητής δεν είχε καμία σχέση κατά τον ουσιώδη χρόνο με τον αθλητή, εφόσον ο προπονητής του αθλητή ήταν άλλο πρόσωπο από τον Αιτητή. Προς τούτο ο αθλητής δήλωσε άλλο πρόσωπο ως τον *προσωπικό του προπονητή*, συγκεκριμένα τον κ. Alberto Amidei, με έγγραφη δήλωση του ημερ. 2.3.2010. Μη έχοντας αποδείξει την ιδιότητα του προσωπικού προπονητή του αθλητή, η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί, ελλείψει έννομου συμφέροντος.

44. Ο κ. Παπαχρυσόστομου απαντώντας, σημείωσε ότι με σχετική δήλωση του ημερ. 30.7.2009 ο αθλητής υπέδειξε τον Αιτητή ως τον προσωπικό του προπονητή. Θέση η οποία ουδέποτε αμφισβητήθηκε. Όσον δε αφορά την δήλωση του αθλητή ημερ. 2.3.2010 αυτή υπεγράφη από τον αθλητή ενόψει της *πίεσης* που δέχθηκε ώστε να λάβει τη σχετική χορηγία. Σημείωσε τέλος, ότι με τις αποφάσεις της η ΣΚΟΚ εξαναγκάζει τον αθλητή να επιλέξει άλλον προπονητή από τον Αιτητή.

45. Εν τέλει οι δικηγόροι σημείωσαν ως γεγονός παραδεκτό ότι ο Αιτητής συνεχίζει να είναι ο προσωπικός προπονητής του αθλητή παρότι ο ομοσπονδιακός του προπονητής είναι άλλο πρόσωπο. Απεδέχθη επιπλέον ο κ. Παπαχρυσόστομου ότι δεν υπάρχει σύμβαση μεταξύ των δύο.

46. Με την κατάθεση της πιο πάνω εκ συμφώνου δήλωσης, σ' ότι αφορά την σχέση Αιτητή και αθλητή κατ' ουσία εκμηδενίζεται το επιχείρημα του κ. Χριστοφίδη ότι ο Αιτητής δεν ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο ο προπονητής του αθλητή. Είναι σαφές ότι ο αθλητής προπονείται σε προσωπικό πάντοτε επίπεδο *από και με* τον Αιτητή, εδώ και αρκετά χρόνια. Η δε δήλωση του αθλητή ημερ. 2.3.2010, ανεξαρτήτως των λόγων για τους οποίους έγινε δεν φαίνεται να επηρεάζει τα πράγματα εφόσον αυτή έγινε αρκετά μετά την καταχώρηση της παρούσας και αφού είχε ήδη εκδηλωθεί η επίδικη αθλητική διαφορά. Επιπλέον, η υπόδειξη τρίτου προσώπου ως προσωπικού ομοσπονδιακού προπονητή δεν μπορεί εξ' αντικειμένου να αποκλείσει τον αθλητή να προπονείται με τον Αιτητή στον ελεύθερο του χρόνο.

47. Το ζήτημα όμως δεν τελειώνει εδώ. Η οικογενειακή αυτή σχέση μεταξύ αθλητή και Αιτητή, στην οποία απουσιάζει το οικονομικό όφελος για τον αιτητή, επιδρά καταλυτικά για την παρούσα προσφυγή και ειδικότερα σε ότι αφορά την απόδειξη άμεσου έννομου συμφέροντος για την καταχώρηση της.

48. Όπως έχει νομολογηθεί η απόδειξη του έννομου συμφέροντος βαρύνει τον αιτητή (βλ. *Δήμος Έγκωμης ν. Δημοκρατίας*, (1997) 3 Α.Α.Δ 346, Α.Ε. 1988 ημερ. 30.9.97). *Σχολιάζοντας την απόφαση* της Ολομέλειας στην *Armonia Estates Ltd. ν. Συμβουλίου Βελτιώσεως Τάλας*, (2000) 3 Α.Α.Δ 119, Α.Ε. 2418 ημερ. 1/3/2000, ο έντιμος Δικαστής Σ. Νικήτας στην *Γιώργου Μιχαηλίδη κ.α. ν. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου κ.α. Υπόθ Αρ. 937/96*, ημερ. 11/05/2000 ανέφερε:

«Σύμφωνα με τη νομολογία μας, οι εφεσείοντες, παρουσιάζοντας στοιχεία, θα έπρεπε να πιθανολογήσουν την ύπαρξη εννόμου συμφέροντος δείχνοντας, στην προκείμενη περίπτωση, με ποιό τρόπο η οικοδομή των ενδιαφερόμενων μερών επηρέαζε βλαπτικά τα συμφέροντα τους ... ..»

Αναφορικά με τη διάκριση μεταξύ της εξουσίας άσκησης ένδικου βοηθήματος (όπου αρκεί η πιθανολόγηση έννομου συμφέροντος) και της ενεργητικής νομιμοποίησης (όπου απαιτείται απόδειξη ότι το έννομο συμφέρον ανήκει στον προσφεύγοντα) παραπέμπω στον Π. Δ. Δαγτόγλου "Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο" 2η έκδοση, παραγ. 549. Το σχετικό απόσπασμα υιοθετεί η Ολομέλεια στη *Χαραλάμπους ν. Δημοκρατίας* (αρ. 1) (1996) 3 Α.Α.Δ. 73.»

49. Στην υπόθεση *Επιστημονικό Τεχνικό Επιμελητήριο ν. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1998) 4Β Α.Α.Δ 746, *Υπόθεση Αρ. 358/96*, τόνιστηκε ότι το έννομο συμφέρον αφορά κάθε νομική ή πραγματική κατάσταση που αναγνωρίζεται από το δίκαιο, από την οποία ο αιτητής βάσει ενός ειδικού δεσμού αντλεί ωφέλεια που θίγεται από την προσβαλλόμενη πράξη ή παράλειψη, δηλαδή που μεταβλήθηκε ή δεν ρυθμίστηκε, με συνέπεια την πρόκληση υλικής ή ηθικής βλάβης σ' αυτόν (*Τροοδία Ιωνά Αριστοδήμου ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 2498, *Λουκία Σεργίδου ν. Δήμου Λευκωσίας και Άλλου* (1998) 3 Α.Α.Δ. 189). Συγκεκριμένα λέχθηκε ότι

«...ο αιτητής θα πρέπει να αποδείξει ότι έχει υποστεί βλάβη από την προσβαλλόμενη πράξη υπό ορισμένη ιδιότητα που αναγνωρίζεται από τους κανόνες του δικαίου. Θα πρέπει δηλαδή να υπάρχει μια ειδική έννομη σχέση μεταξύ του και της προσβαλλόμενης πράξης....»

50. Σύμφωνα δε με τον Δένδια «Διοικητικόν Δίκαιον» τον οποίο πραγματεύεται το Ανώτατο Δικαστήριο στην *Ουλά Μίκη Ζερπούλα ν. Επιστημονικού Τεχνικού Επιμελητηρίου (1999) 3 Α.Α.Δ 314, Α.Ε Αρ.1970* το «έννομον προσωπικόν συμφέρον πρέπει να είναι άμεσον υπό την έννοιαν, ότι, κατά την μεταξύ της εκδόσεως της πράξεως και της εξ αυτής προκαλουμένης εις τον προσφεύγοντα ζημίας αιτιώδη σχέσιν, δεν πρέπει να παρεμβάλληται συμφέρον τρίτου εις τρόπον ώστε η ζημία του προσφεύγοντος να εμφανίζεται ως κατ' αντανάκλασιν συνέπεια της ήν υφίσταται ο αμέσως εκ της πράξεως θιγόμενος» (βλ. επίσης *Saint Dominion Estates Ltd κ.α. ν. Κυπριακής Δημοκρατίας (1989) 3 Γ ΑΑΔ 1145, Υπ. Αρ. 67/89, ημερ. 15.9.1989*).

51. Στην ίδια απόφαση, η μειοψηφία του Δικαστηρίου με αναφορά στον καθηγητή **Δαγτόγλου** σημειώνει ότι, «για τις πράξεις που απευθύνονται σε πρόσωπο άλλο από τον αιτούντα, απαιτείται ειδική πιθανολόγηση του εννόμου συμφέροντος. Σε μια τέτοια περίπτωση ο αιτητής θα πρέπει να ισχυριστεί εύλογα ότι θίγονται δικά του συμφέροντα. Πράξη που είναι ευμενής για τον αποδέκτη της, μπορεί να έχει δυσμενή αποτελέσματα για τρίτους, τα συμφέροντα των οποίων βρίσκονται αντικειμενικά σε άμεση αντίθεση με τα συμφέροντα του αποδέκτη της ευμενούς πράξης. Τις πράξεις αυτές έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλλουν οι τρίτοι με την αιτιολογία της αντικειμενικής παρανομίας».

52. Εκείνο που απαιτείται είναι όπως το συμφέρον που επικαλείται ο Αιτητής, να συνδέεται άμεσα με το πρόσωπο του. Δεν πρέπει να παρεμβάλλεται θιγόμενο απ' ευθείας συμφέρον τρίτου, ώστε η βλάβη του Αιτητή να είναι έμμεση και κατ' αντανάκλαση (βλ. *Πορίσματα της Νομολογίας του Συμβουλίου Επικρατείας, 192901959 σεΛ. 259, Demeco Co Ltd. Κυπριακής Δημοκρατίας, (1991) 4Β ΑΑΔ 1414*).

53. Εν προκειμένω, ο Αιτητής παραπονείται ότι θίγονται τα συμφέροντα του, ως προς το ότι περιορίζεται ο αθλητής από να προπονείται με τον ίδιο. Πρόκειται, αναμφίβολα για κατ' εξοχήν εφαρμογή των αρχών που διατυπώνονται πιο πάνω, δηλ. να παρεμβάλλεται θιγόμενο απ' ευθείας συμφέρον τρίτου, ώστε η βλάβη του Αιτητή να είναι έμμεση και κατ' αντανάκλαση. Με άλλα λόγια η βλάβη για την οποία γίνεται λόγος αφορά άμεσα το πρόσωπο του αθλητή και όχι του προπονητή.

54. Αυτή άλλωστε την θέση υιοθετεί με το γραπτό κείμενο που υπέβαλλε ο κ. Παπαχρυσοστόμου στις 11.5.2010 προς την ΑΔΕΑ όπου αναφέρει αυτολεξεί ως μέρος της εισαγωγής του τ' ακόλουθα:-

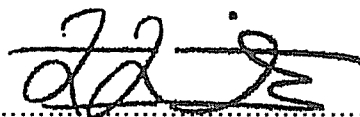
«Ο κάθε αθλητής έχει αναφαίρετο δικαίωμα να επιλέγει τον προπονητή του. Περαιτέρω έχει αναφαίρετο δικαίωμα να αθλείται προπονούμενος μόνο από τον προπονητή της δικής του επιλογής».

55. Χωρίς να προβαίνουμε σε οποιοδήποτε εύρημα περί της ορθότητας της πιο πάνω θέσης, υπογραμμίζουμε μόνον την ιδίαν παραδοχή του δικηγόρου του Αιτητή ότι το δικαίωμα επιλογής προπονητή κείται με τον αθλητή και όχι με τον προπονητή. Η απουσία οποιασδήποτε ειδικής σχέσης και ειδικότερα η απουσία οποιασδήποτε σύμβασης μεταξύ του Αιτητή και του αθλητή δρουν προς επίρρωση της κατάληξής μας.

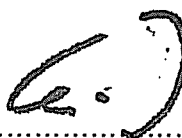
56. Τέλος σημειώνουμε ότι ο Αιτητής απέτυχε να αποδείξει την απαιτούμενη *ειδική πιθανολόγηση* του εννόμου συμφέροντος του. Ειδικότερα απέτυχε να υποδείξει την αντικειμενική παρανομία ώστε να δικαιούται ως τρίτος και μη άμεσα θιγόμενος να προχωρήσει στην ανατροπή των επίδικων αποφάσεων. Δεν έχει υποδειχθεί με οποιοδήποτε τρόπο η παρανομία της διοίκουσας ομοσπονδίας σε συνάρτηση πάντοτε με τους εν ισχύ σχετικούς κανονισμούς και καταστατικό.

57. Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η προσφυγή απορρίπτεται ομόφωνα. Το παράβολο κατάσχεται.

ΞΕΝΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΕΡΑΦΕΙΜ

ΦΡΑΓΚΙΣΜΟΣ ΧΑΤΖΗΧΑΝΝΑΣ

